

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเจตนารมณ์ให้มีกฎหมายว่าด้วยเทคโนโลยีป้องกันประเทศ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๑/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ ในวันศุกร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอน ๕๖ ก วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๑๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การพัฒนาด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ซึ่งต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่การศึกษาวิจัย การผลิต และการนำมาใช้ประโยชน์ โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นของกระทรวงกลาโหมและภาคเอกชน แต่รูปแบบของหน่วยงานของรัฐในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับภารกิจข้างต้น สมควรจัดตั้งหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะเฉพาะขึ้นเพื่อดำเนินการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งหมด ๔ หมวด และบทเฉพาะกาลรวมทั้งสิ้น ๕๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

- กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “เทคโนโลยีป้องกันประเทศ” “อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ” “สถาบัน” “คณะกรรมการ” “ผู้อำนวยการ” “รัฐมนตรี” (มาตรา ๓)
- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)
- กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นประธานกรรมการ (มาตรา ๕)
- กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙)
- กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศมอบหมายได้ ซึ่งจะต้องไม่มีผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบันหรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบันหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (มาตรา ๑๑)

๖. กำหนดให้มีคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ มีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศกำหนด (มาตรา ๑๔ – มาตรา ๑๘)

๗. กำหนดให้มีสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ เรียกโดยย่อว่า “สทป.” และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Defence Technology Institute” เรียกโดยย่อว่า “DTI” เป็นสถาบันที่เป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (มาตรา ๒๑)

๘. กำหนดให้สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๒)

๙. กำหนดให้สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๓)

๑๐. ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศเห็นว่า ยุทธโศภณซึ่งสถาบันได้ศึกษาวิจัยหรือร่วมศึกษาวิจัยแล้วมีความจำเป็นต้องผลิตขึ้นเพื่อใช้ในทางราชการของประเทศหรือคุ่มค่าที่จะสนับสนุนให้ผลิตในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ อาจมอบให้สถาบันดำเนินการได้ในกรณีตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๔)

๑๑. กำหนดทุนและทรัพย์สินของสถาบันตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๖)

๑๒. กำหนดให้บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และอสังหาริมทรัพย์ซึ่งสถาบันได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสถาบันเป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน (มาตรา ๒๗ – มาตรา ๒๘)

๑๓. กำหนดให้ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และการใช้จ่ายของสถาบันให้ใช้จ่ายไปเพื่อกิจการของสถาบันโดยเฉพาะ การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินของสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๙ – มาตรา ๓๐)

๑๔. กำหนดให้สถาบันมีผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารกิจการของสถาบันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ซึ่งสามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา มีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๑ – มาตรา ๓๗)

๑๕. กำหนดให้มีผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมีสามประเภท ได้แก่ เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามที่ระเบียบกำหนด (มาตรา ๔๓ – มาตรา ๔๗)

๑๖. ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และวรรคสอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนแต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๘)

๑๗. กำหนดให้คณะกรรมการบริหารสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๐)

๑๘. กำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศตามพระราชบัญญัตินี้จนครบวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๕๑)

๑๙. กำหนดให้การดำเนินการอกระเปียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๕)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต / จัดทำ